

Nr 114

Av herr **Spetz**, om uppskov med nästa fastighetstaxering.

Enligt kommunalskattelagen skall allmän fastighetstaxering äga rum vart femte år. Sålunda skedde fastighetstaxering åren 1928, 1933 och 1938. Av olika skäl har därefter skett en förskjutning av perioderna så, att fastighetstaxering skett åren 1945 och 1952, alltså med sju års mellanrum. Någon olägenhet av denna förlängning av tidsintervallet har så vitt jag vet icke uppkommit. Slutsatsen härav synes mig vara att frågan om tiden för nästa fastighetstaxering bör upptagas till prövning.

Det var förstaeligt om kravet på omprövning av taxeringsvärdena med relativt korta mellanrum var starkt vid den tidpunkt, då en avsevärd del av den kommunala skatteintäkten härrörde från effektiv fastighetsskatt. Så är ingalunda förhållandet nu, vilket bland annat medfört tanken att helt slopa fastighetsskatten (garantibeloppet). Under tider med starkt varierande penningvärde kan taxeringsvärdena komma att rätt avsevärt avvika från saluvärdena, vilket kan vålla vissa svårigheter vid taxering av nybyggda fastigheter i slutet av perioden i de fall taxeringen blir avgörande för belåningsvärdet. I det övervägande antalet fall fastställes emellertid belåningsvärdet genom särskild värdering, oavsett när senaste fastighetstaxering skett. Ytterligare kan härtill påpekas, att just under en sådan utveckling av penningvärdet har perioderna mellan taxeringarna varit sju år.

Ur statsskattesynpunkt påverkar en ändring av taxeringsvärdena huvudsakligen förmögenhetsskatten jämte gåvo-, arvs- och kvarlåtenskapsskatterna. Inkomstskatten påverkas endast vid schablontaxeringen av inkomst från en- och tvåfamiljshus och likställda. Dessa förändringar torde vara utan betydelse för det allmänna. Däremot torde åtskilliga fördelar stå att vinna genom ett uppskov med nästa fastighetstaxering. Förberedelserna för en sådan kräver mycken tid, och de direkta kostnaderna torde icke understiga fem miljoner kronor. Härtill kommer indirekta kostnader, bland annat därigenom att varje fastighetstaxering medför ett stort antal taxeringsbesvär vilket utgör en ytterligare belastning för skattedomstolarna där en lättnad i stället är eftersträvansvärd.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen må besluta att nästa fastighetstaxering skall äga rum år 1959 och därefter vart sjunde år samt att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderlig författningsändring.

Stockholm den 24 januari 1956

Gunnar Spetz